

Plenum

Torsdag 1.12.2016 kl. 16.00—20.53

3. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om skogsgåvoavdrag

Regeringens proposition RP 158/2016 rd

Utskottets betänkande FiUB 28/2016 rd

Första behandlingen

Förste vice talman Mauri Pekkarinen: Ärende 3 på dagordningen presenteras för första behandling. Till grund för behandlingen ligger finansutskottets betänkande FiUB 28/2016 rd. Nu ska riksdagen besluta om innehållet i lagförslagen.

Debatt

17.01 Krista Kiuru sd: Arvoisa puhemies! Käsittelyssä on hallituksen esitys, jonka mukaan metsälahjavähennystä tilojen sukupolvenvaihdoksiin aletaan tehdä, kun sukupolvenvaihdoksen yhteydessä maksetaan lahjaveroa. Tältä osin vähennys tehdään metsätalouden pääomatulosta, kuten tässä tapauksessa puun myyntitulosta. Vähennysoikeus riippuu metsän verotusarvosta ja pinta-alasta. Hallitus esittää myös, että tämän päätöksen johdosta metsätalouden pääomatulosta kertyvät verot vähenevät vuositasolla noin 18 miljoonaa euroa.

Arvoisa puhemies! Tähän hallituksen esitykseen sisältyy lukuisia ongelmia, ja totean jo heti alkuun, että en sitä voi kannattaa. SDP on valtiovarojen käsittelyssä esittänyt monenlaisia epäkohtia, joista olisi pitänyt käydä asiallista keskustelua.

Lähdetään liikkeelle ensinnäkin siitä, että metsälahjavähennyksen kansantaloudellista hyötyä ei ole osoitettu tai se on todettu vähintäänkin vain maltilliseksi, koska se suuntautuu niin pienelle joukolle — siis metsälahjavähennys suuntautuu erittäin pienelle joukolle. Vähennyksestä tuli erittäin monimutkainen ja hallinnollisesti raskas. Tasavertaisen kohtelun kannalta vähennys on ongelmallinen myös siksi, että se kohdistuu vain metsämaahan ja vain tietyn vähittäiskoon ylittäviin metsämaan lahjoituksiin. Myöskään kansantaloudellisesti hyötyä ei ole pystytty todentamaan. Silloin on todettava, että samalla me lukitsemme metsäomaisuuden juuri niille nykyisille omistajasuvuille, jotka sitten sukupolvenvaihdoksen yhteydessä voivat lahjavähennyksen kautta saada tämän saman maan periytymään, jolloin tietenkin tässä keskitetään samaa omistusta niille, joilla jo suvussa nämä metsäpalstat ovat. Tämän esityksen johdosta on arvioitu, että metsäpalstojen hinnat nousevat entuudestaan.

Arvoisa puhemies! Yksi peruste tälle vähennyksen tekemiselle on ollut se, että on perusteltu huojennusta sillä, että sillä lisättäisiin puun tarjontaa, koska hyödyn saisi vain silloin, jos verovelvollisella olisi tuloja metsästä. Nyt esitettyyn väitteeseen on keskeistä vastata arvioimalla, onko puukauppa käymässä hyvin vai huonosti.

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

Minä tein nopean Google-haun. Näin kansanedustajana kun ei ihan kaikkea voi hallita, niin ajattelin, että ehkä joku edunvalvonnan järjestö kertoo, käykö puukauppa hyvin vai huonosti. 20.9. eräässä seminaarissa sekä MTK että Metsäteollisuus ovat kehuneet kilpaa, kuinka hyvin puukauppa nyt oikein käy. Siksi tämä argumentti, että metsälahjavähennystä tarvitaan puukaupan helpottamiseksi, tuntuu aika ontuvalta, ainakin näin nopeasti, kun julkista keskustelua seurataan puukaupan tarjonnan edistämisestä. Ja on hyvä todeta, että puun kysyntä joka tapauksessa lisääntyy muun muassa biotalousinvestointien takia, joten on kummallista subventoida tässä tapauksessa puun hintaa.

Puun myyntiin on kannustettava kohtuullisella metsäverotuksella. Me voimme nyt kysyä, mikä on kohtuullista metsäverotusta, tällä esityksellä kun ei juuri vaikuteta myönteisesti pitkän aikavälin tavoitteisiin. Olemme esittäneet sosialidemokraatteina metsäverotuksen kokonaisuudistusta, minkä tarkoituksena olisi turvata metsäteollisuuden kohtuuhintaisen raaka-aineen saatavuus, ja olemme myöskin halunneet, että tätä erittäin monimutkaista nykyistä metsäverotusta entisestään selkeytettäisiin eikä metsälahjavähennyksellä entisestään monimutkaistettaisi. Tämän vuoksi on erittäin perusteltua, että hallitus nyt selvittäisi metsäverotukseen liittyvät ongelmat ja antaisi eduskunnalle esityksen metsäverotuksesta, joka yksinkertaistaisi ja selkeyttäisi tätä metsäverotusta eikä päinvastoin. Samassa yhteydessä esitämme myös, että hallitus korjaisi metsänhoitoon liittyvät laiminlyönnit.

Arvoisa puhemies! Totean näin lopuksi, että metsälahjavähennys on sananmukaisesti lahja hallitukselta suurten metsäomaisuuksien haltijoille. MTK:n mukaan yli kaksi kolmasosaa metsänomistajista ei hyödy vähennyksestä ollenkaan. Onko tämä reilua politiikkaa, kysyn vain.

17.07 Esko Kiviranta kesk: Arvoisa puhemies! On hyvä, että tämä kauan valmisteltu ja odotettu metsätilojen sukupolvenvaihdoksia helpottava muutos on nyt täällä eduskunnan hyväksyttävänä.

Perintö- ja lahjavero muodostavat aikamoisen rasitteen metsätaloudelle — sen voin metsätaloutta jonkin verran tuntevana sanoa. Etelä-Suomessakin puu kasvaa 60:stä 80 vuoteen, Lapissa 100:sta 200 vuoteen, ja tuossa ajassa Etelä-Suomessakin ehditään maksaa kolme kertaa perintö- tai lahjaveroa aina sukupolvenvaihdoksissa. Lisäksi historiallisesti metsätaloutta on rasitettu varallisuusverolla, varainsiirtoverolla.

Minusta tämä uudistus on erinomainen. Olen siinä nyt vähän samaa mieltä tuon edustaja Kiurun kanssa, että tämän hehtaarirajan pitäisi olla alempi — ymmärsin, että edustaja Kiuru kannattaa tämän metsälahjavähennyksen laajentamista myös nyt esitettyä pienempiin tiloihin. Tämän metsälahjavähennyksen käyttö on aika hankalaa. Se edellyttää varsin runsasta puustoa. Tuo hallituksen esityksessä ja valtiovarainvaliokunnan mietinnössä esitetty väite — jonka mukaan tällä voitaisiin saada takaisin tuloverotuksessa tuloverolievennyksenä jopa 72 prosenttia lahjaverosta, joka maksetaan täytenä — ei pidä paikkaansa. Tällä päästään normaalitapauksessa ehkä enintään 20—30 prosenttiin tuosta maksetusta lahjaverosta. Tämä on erittäin hankala käyttää, se tehdään kaikkien tulonhankkimisvähennysten jälkeen ja edellyttää varsin tiivistä verosuunnittelua, jos tästä metsänomistaja aikoo päästä hyötymään.

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

17.09 **Hannu Hoskonen kesk:** Arvoisa herra puhemies! Käsittelyssä oleva valtiovarainvaliokunnan mietintö hallituksen esityksestä metsälahjavähennystä koskevaksi lainsäädännöksi on nyt vihdoinkin saatu tänne hyväksyttäväksi.

Aivan kuten edustaja Kiviranta äsken kuvasi tämän metsäverouudistuksen monimutkaisuutta ja vaikeutta, se pitää paikkansa. Ja sekin on totta, että tästä puuttuu se iso näköala, että olisi ulotettu tämä metsälahjavähennys pienempiinkin tiloihin — sekin on totta. Mutta kuitenkin oli tiedossa se, että jotakin tälle ongelmalle pitää tehdä, koska meillä on iso ongelma tässä se, että isot metsätilat pilkkoutuvat Suomessa yhä pienemmiksi metsätiloiksi, ja se taas aiheuttaa sen, että kannattavan metsätalouden harjoittaminen on suoraan verrannollinen siihen metsätilan pinta-alaan. Jos menemme hyvin pieniin, pirstaloituihin metsäpalstoihin, kannattavan metsätalouden harjoittaminen sillä on hyvin, hyvin vaikeaa. Järkevän leimikon teko sellaiselle alueelle tai järkevien hoitokohteiden löytäminen ja niiden hoitaminen käy yhä kalliimmaksi. Ruotsi on tässä asiassa Suomea tuhat kertaa edellä: he ovat tämän kauan sitten omassa verolainsäädännössään huomioineet, ja siellä metsien rakenne, metsätilojen keskikoko on paljon suurempi kuin Suomessa. Siihen, että Ruotsi on tämän asian hoitanut paremmin, me emme voi vaikuttaa, mutta siitä voisimme ottaa kyllä hieman enemmän esimerkkiä.

Mitä tulee sitten näihin metsälahjavähennyksen käytännön hyötyihin, niin sillähän tietenkin tavoitellaan sitä, että puukauppa lähtisi liikkeelle, saataisiin näiltä niin sanotuilta uinuville tiloilta puukauppa käymään. Suomessa on se ongelma, että jos tähän asiaan ei puututa, että metsätilat siirtyvät nuoremmille sukupolville, niin se johtaa siihen, että syntyy viime kädessä perikuntia luonnollisen kehityksen seurauksena ja syntyvä perikunta on sitten sellainen oikeushenkilö, joka periaatteessa hyvin monesti sementoi sen, että sillä tilalla ei tapahdu mitään. Pahimmillaan tila vaipuu prinsessa ruususen uneen, ja sieltä se sitten herätetään joskus, jos perikunnassa sattuu olemaan tai jopa seuraavassa sukupolvessa sattuu olemaan joku aktiivinen metsien käytöstä tai metsien hoidosta innostunut henkilö. Eli se menee kyllä sellaiseen lukkoon. Vaikkakin tämä lakiesitys nyt ei ehkä optimaalinen ole sellaiseksi laiksi, jolla metsätilakokoja nopeasti kasvatettaisiin, on tämä kuitenkin ratkaisevasti askel oikeaan suuntaan. Meidän on saatava nämä perikunnissa ja kuolinpesissä makaavien metsäomaisuuksien käyttämättömät metsät käyttöön. Pitää muistaa, että meillä on tavoite lisätä ihan selkeästi runkopuun käyttöä sekä sellu- että sahateollisuudessa, mutta myös valtava lisä on tulossa juuri saatujen tietojen mukaan, mitkä koskevat näitä Euroopan unionin sääntöjä uusiutuvan energian käytöstä. Sillä puolella avautuu aivan valtavia mahdollisuuksia saada uusiutuvaa energiaa liikkeelle. Ja kaikki ne keinot, jotka tukevat tätä päämäärää, tulee ottaa käyttöön.

Kannatan lämpimästi tuota edustaja Kivirannan toivomusta siitä, että saataisiin nämä pienemmätkin tilat mukaan. Se saattaa jäädä, ja jääkin, varmasti seuraavan hallituksen tehtäväksi — miten se sitten tehdäänkin.

Aikanaan oli meillä Suomessa voimassa, vuoteen 93 saakka, metsien pinta-alaverotus, ja muistan elävästi, että olihan se silloin metsämiehenä ollessani, niitä veroilmoituksia täytettäessä, sitä neuvontaa tehdessä, tavattoman vaikeaa. Se oli aivan tavattoman vaikeaa. Siihen aikaan sanottiin, että metsäverotuksen osaa Suomessa kaksi henkilöä täydellisesti. Ja muistamani mukaan, kun toinen henkilö siirtyi paremmille leimikontekomaille luonnollisen poistuman kautta, niin sitten jäi enää yksi henkilö, joka hallitsi täydellisesti tämän metsien verotuksen. Ilmeisesti tuo edustaja Esko Kiviranta on juuri sellainen, omalla his-

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

toriallaan, vahvana edelleen vaikuttavana suomalaisena metsämiehenä ja ammattilaisena: osaa sen verotuksen edelleen, varmaan tänäänkin.

Kuvaavaa sille verotusmuodolle oli se, että silloin kaikki käyttivät argumenttia, että tästä erittäin monimutkaisesta pinta-alaverotuksesta pitää ehdottomasti päästä eroon ja nimenomaan sen takia, kun se oli erittäin epäoikeudenmukainen, koska se lisäsi ansiotuloa niin paljon, että veroprogressio söi siitä metsästä saadusta hyödystä suurimman osan.

Ja sitten taas kun mentiin myyntiverotukseen, niin se on tuonut tiettyjä ongelmia myös, mutta se on selkeälinjainen ja perustuu tulojen ja menojen väliseen suhteeseen ja sen kirjaamiseen omaan kirjanpitovelvollisuuteen. Aivan hyvä tavoite. Minun mielestäni mentiin erittäin vaikeasta tilanteesta kohtuullisen hallittavaan tilanteeseen. Sekään verotusjärjestelmä ei ole täydellinen, mutta lohduksi varmaan meille kaikille on se, että tuskinpa niitä verojärjestelmiä missään maassa koskaan on täydellisiksi tehty.

Arvoisa herra puhemies! Lopuksi: Edustaja Krista Kiuru käytti äsken ihan jämäkän puheenvuoron, jossa hän kertoi siitä, kun oli käynyt nettisivuilla tutustumassa tilanteeseen eli siihen, että puukauppa käy. Ei ainakaan tämä lakiesitys ole — vielä viime syksyn tilannetta hän peilasi puheenvuorossaan — siihen puukauppatilanteeseen pätkääkään vaikuttanut, kun tämä ei ole vielä edes voimassa, ja silloin taidettiin vielä ministeriössä viimeisiä pykälää viilata loppuun, kun tämä kyseinen tiedustelu oli tehty. Mutta joka tapauksessa, kun tämä metsätilojen pirstoutuminen estetään, niin se johtaa pitkässä juoksussa siihen, että puukauppa tulee käymään paremmin ja ne uinuvat tilat mahdollisesti saadaan myös hakkuutoiminnan piiriin.

Toinen on sitten tämä — kun tässä edustaja Kiuru puheenvuorossaan väitti, että tällä ei vaikutettaisi pitkävaikutteisesti metsien käyttöön Suomessa: No, nimenomaan tämä lakiesityshän siihen pyrkii. Tässä on heikkouksia, juuri tämä pienten tilojen ulkopuolelle jääminen, mutta tässä pitää toivoa sitä, että kun homma lähtee kuitenkin liikkeelle, niin se johtaisi sitten myös koko metsätalouden puolella tilanteeseen, jossa metsätilojen omistajat huomioisivat tämän tilanteen jo omaa verosuunnitteluaan tehdessä, eläessään. Onhan muitakin keinoja hoitaa tämä perintöpuoli niin, että sitä ei hoideta sitten sen jälkeen, kun ihminen poistuu tästä ajasta, vaan se voitaisiin hoitaa tyylikkäästi, etukäteen järkevästi verosuunnittelua tehden, ja tässä siihen on yksi keino.

Toivon tälle lakiesitykselle ja nyt tullee mietinnölle hyvää menestystä sitten, kun se on valmis laki, ja toivon myös sitä, että ne pienet tilat jollakin keinolla tulevaisuudessa hie-
man paremman hyödynnettäisiin, veroasia huomioiden.

17.16 Sirkka-Liisa Anttila kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Vastauspuheenvuorona lähinnä Krista Kiurun puheenvuoroon totean ensinnäkin, että tämä on pitkän prosessin hyvä lopputulos. Ministerinä ollessani otin vastaan jo tämän valmisteluryhmän esityksen, ja nyt se on saatu sitten eduskunnassa vietyä päätökseen ja siitä on tehty lainsäädäntö, joka mahdollistaa jatkossa metsätilojen koon kasvattamisen, mahdollisesti myöskin lisää metsätilojen sukupolvenvaihdosta ja kannustaa siihen.

Edustaja Krista Kiuru totesi, että tämä takaa, että se säilyy saman suvun piirissä. Edustaja Krista Kiuru, silloin kun peritään metsätila, niin se säilyy sitäkin kautta saman suvun hallussa. Tässä on kysymys siitä, että saataisiin metsätiloille lisää kokoa ja saataisiin vauhditettua, koska metsätilan omistajien keski-ikä on erittäin korkea.

Metsäverotusta pitää varmasti selkiinnyttää, mutta perusteet ovat tällä hetkellä ihan hyvät.

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

Metsänhoidon laiminlyönnistä puhui myöskin edustaja Kiuru, ja totean, (Puhemies koputtaa) että sitä pitää hoitaa sitten kannustimien ja vastaavien kautta, Kemeran ja muun.

17.17 Ben Zyskowicz kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Edustaja Hoskonen muisteli vanhaa metsäverotusta ja sitä, että se oli niin monimutkainen, että vain kaksi asiantuntijaa ymmärsi metsäverotuksen silloin. Ei se ihan niin mennyt. Se oli niin, että se oli niin monimutkainen, että vain kaksi ymmärsi mutta he eivät osanneet sitä selittää mutta sitten oli kaksi poliitikkoa, jotka eivät ymmärtäneet mutta osasivat selittää. (Naurua)

17.18 Olli-Poika Parviainen vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Edustaja Hoskonen viittasi siihen, että puukaupan piristymisen, mikä on sinänsä hyvä asia, ei liity suoraan tähän lakiin, joka tulee vasta nyt tänne käsittelyyn. Oikeastaan kääntäisin kysymyksen niinpäin, että jos ja kun puukauppaa on nyt saatu piristymään riittävästi, niin mietin, onko meillä Suomessa tällä hetkellä aidosti resursseja toteuttaa tämä metsälahjavähennysuudistus.

17.18 Jari Myllykoski vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Edustaja Hoskonen, on hyvä, että positiivinen asenne on hallituksen tekemään esitykseen, ja varmasti sillä onkin positiivisia vaikutuksia.

Mutta haluaisin muistuttaa siitä, onko tätä lakia valmisteltaessa pohdittu sitä, että tämä aiheuttaa markkinahäiriön puumarkkinoilla. Lahjan saaja on edullisemmassa asemassa kuin muu metsänomistaja. Voidaan myydä pienemmällä voitolla metsää ja siitä huolimatta saadaan isompi raha siitä kaupasta. Minun mielestäni tässä asetetaan jo ihan perustusta laillisesti epätasa-arvoon ne, joilla on metsää, ja nyt ne, jotka perivät metsää. He ovat myyntivaiheessa erilaisessa asemassa. Siinä mielessä tämä ehkä alentaa teollisuuden kannalta puukaupan hinnoittelua.

17.19 Timo Kalli kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Eriarvoisessa asemassa ovat nekin metsänomistajat, joilla on myytäviä puita, ja ne, joilla ei ole puita.

Mutta, arvoisa puhemies, täällä oli pari päivää sitten käsittelyssä energia- ja ilmastopoliittinen selonteko, ja jos sitä strategiaa lähdetään toteuttamaan, niin on selvää, että puun kysyntä tulee kasvamaan. On täysin selvää tietenkin, että hallitus joutuu luomaan edellytyksiä, mitenkä me voimme laajentaa metsien hyödyntämistä ja puukauppaa.

Sen tähden, kun tiedämme, että noin kolmasosa Suomen yksityismetsistä on käyttämättä johtuen siitä, että niitä omistavat sellaiset henkilöt, joilla ei ole välttämättä tarve käyttää, ja jotta saisimme tämän reservin tulevana vuosina käyttöön, pitää tehdä jotain. Siinä odotuksessa tämä päätös on erittäin hyvä. Pitää muistaa, että jotta tämän edun saa, niin pitää myydä puuta, ja kun myydään puuta, siitä syntyy (Puhemies koputtaa) toimeliaisuutta, työtä ja sitä kautta valtio saa verotuloja.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Arvoiset edustajat, josko tässä vaiheessa riittäisi? — Jaaha, ei riitäkään, seuraavana edustaja Hoskonen.

17.21 Hannu Hoskonen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Todellakin tämä lakiesitys, joka on nyt mietinnön muodon saanut, todella on rakenteellinen uudis-

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

tus, ja tervehdin sitä suurella ilolla. Se on todellakin niin, että nämä edustaja Kallin mainitsemat tilat, jotka ovat nukkuneet prinsessa ruususen unta kymmeniä vuosia, tulee saada heille. Kun tämä laki aikanaan toteutuu ja tulee voimaan, niin sen jälkeenhan todennäköisesti käy niin, että moni tila tulee tämän puukaupan piiriin ja toimeliaisuutta yhteiskunnassa tapahtuu. Se on erittäin hyvä asia. Ja pitää muistaa se, että kun metsätilojen rakenne on ollut kieroutunut, pikkuhiljaa koko ajan mennyt väärään suuntaan, niin tällä sitä lähdetään oikaisemaan. Se nyt on selvä asia, että ei vuodessa eikä kahdessa eikä varmaan kymmenesäkään vuodessa tässä tapahdu ihmettä.

Mitä tulee sitten edustaja Zyskowiczin äsken mainitsemiin neljään herraan elikkä neljään henkilöön, joista kaksi oli metsäasiantuntijoita, verot tuntien, jotka olivat hiljaa asiasa, en lukeudu kyllä heihinkään, mutta toisaalta olen huomannut, ikävä kyllä, nykyisen poliittisen urani aikana, että niitä asiantuntijoita, jotka ovat tietävinään, on kyllä ihan liikaa.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Arvoiset edustajat! Tässä ovat vastauspuheenvuoroja pyytäneet havaintojeni mukaan vielä ainakin seuraavat edustajat: edustajat Heinonen, Kiviranta, Leppä, Kiuru ja Aalto. Jos sitten aihetta on vielä sen jälkeen, tämän keskustelun synnyttäjä saa vielä vastauspuheenvuoron. — Jaaha, Uotila vielä. (Naurua) Ehkä sitten sen jälkeen yritetään laittaa listaa poikki. — Kiinnitän vain huomiota, että monet teistä nyt vastauspuheenvuoroa pyytäneistä ovat täällä sitten pyytäneet varsinaisen puheenvuoron. — Seuraavana edustaja Heinonen, vastauspuheenvuoro.

17.22 Timo Heinonen kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Yritän puhua niin, että se ei aiheuta lisää vastauspuheenvuorotarvetta, mutta joudun toteamaan, että SDP:n uuden talousvastaavan, edustaja Kiurun puheesta kyllä paistoi jollain tavalla vähän tällainen kateellisuus. Kyllä meidän maata tällä hetkellä vaivaa ennen muuta se, että meillä ei esimerkiksi löydy yrityksille uusia jatkajia, sillä meillä järjestelmä on niin raskas näissä sukupolvenvaihdoksissa, että usein päädytään siihen, että yritys myydään ulkomaille, tai sitten siihen, että yritys lopettaa toimintansa. Sama ongelma on myös meidän maa- ja metsätilojen kanssa — ja myös se, että nämä pirstaloituvat entisestään. Tässä ei kannattaisi yhtään olla kateellinen, vaan esimerkiksi edustaja Kiurun kannattaisi ottaa mallia Ruotsista, missä hänen veljespuolueensa johdolla perintöverosta luovuttiin kokonaan. Ja siihen, mitä siellä tapahtui sen jälkeen, kannattaa tutustua.

17.23 Esko Kiviranta kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Myllykoski täällä povaili, minusta aika yllättävästi, että nämä henkilöt, joilla on mahdollisuus käyttää tätä tuloverotuksen metsälahjavähennystä, ryhtyisivät myymään puuta alle markkinahinnan. He ovat maksaneet täyden lahjaveron siitä metsälahjastaan, ja varmasti he haluavat kyllä saada täyden markkinahinnan silloin, kun he puuta myyvät, niin että en usko mihinkään markkinahäiriön mahdollisuuteen.

Sitten täällä on puhuttu hauskoja siitä, ketkä ymmärsivät pinta-alaverotusta. Ei siitä nyt paljon kannata puhua, koska sitä ei ole vuoden 2005 jälkeen enää sovellettu, mutta sehän oli aika helppo juttu. Silloin tuli valmiit paperit, kuinka paljon maksat vuosittain veroa, eikä tarvinnut tietääkään oikeastaan välttämättä paljon mitään siitä asiasta. Sen sijaan tämä metsälahjavähennys vaatii hyvin tarkkaa verosuunnittelua, koska se viimeisenä vähennyksenä tehdään ja se saa olla enintään puolet siitä pääomatulosta, mitä metsätaloudesta tulee. (Puhemies koputtaa)

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

Ja sanon teille edustajille, jotka pidätte tupailtoja, (Puhemies koputtaa) että ehkä ei kannata tästä ihan paljon ruveta puhumaan ja antamaan (Puhemies koputtaa) mahdollisuuksia kysymyksiin ennen kuin itse perehtyy.

17.25 Jari Leppä kesk (vastauspuheenvuoro): Herra puhemies! Metsätalous on äärimmäisen suurta ja pitkäjänteisyyttä vaativaa toimintaa, elinkeinotoimintaa, ja myöskin tätä metsälahjavähennyksen tyyppistä on haettu jo pitkään, ja nyt vihdoinkin viimein on ensimmäiset askeleet siitä otettu, hyvä niin. Se on erinomainen asia ja menossa eteenpäin. Kun on tutkimuksia tehty siitä, mitkä ovat ne syyt siihen, että metsää ei myydä, niin siellä on ylivoimaisesti suurimmaksi tullut ikä eli metsänomistajien ikä. Metsänomistajat ovat varsin iäkkäitä, keskimäärin yli 60-vuotiaita, ja tällä on myöskin oma vaikutuksensa siihen, että metsätilojen omistajien ikärakenne todennäköisesti tulee pikkuisen tästä alenemaan, ja se tuo aktiivisuutta siihen biotalouden ja metsätalouden haasteeseen vastaamiseen, mikä meillä tällä hetkellä on, koska me tarvitsemme nimenomaan sitä aktiivisuutta sinne metsään. Se on ainoa, joka tuo myöskin elinkeinopuolelta rahaa työllisyyteen ja meidän talouteemme.

17.26 Krista Kiuru sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Minusta oli hyvä, että Kiviranta otti tämän verosuunnittelun tähän esiin, koska verosuunnittelustahan tässä on kysymys. Me selitämme täällä joidenkin kansanedustajien puheissa, että tätä lahjaa, jota nyt tässä käsitellään, tarvitaan erityisesti siksi, että puu liikkuu, mutta kyllä tässä on kysymys kymmenien miljoonien lahjasta erittäin vauraille ihmisille, joilla on mahdollisuus siirtää sukupolvenvaihdoksen kautta metsätiloja seuraavalle sukupolvelle. Jos me täällä perustelemme sitä sen takia, että me saamme puun liikkumaan, mikä minusta on ollut tämä argumentti, eikö, niin silloin tietysti pitäisi arvioida sitä, liikkuko puu nyt ja tarvitaanko tätä, eikä sitä, kuka tulee kateelliseksi tai kuka ei. Minusta se ei ole ollenkaan relevantti kysymys. Puukauppaa voidaan tukea silloin, jos puuta tarvitaan liikkeelle, jos tämä argumentti täyttyy, mutta nythän ollaan pikemminkin päinvastaisessa tilanteessa, kun sekä Metsäteollisuus että MTK itsekin toteavat, että puu liikkuu hyvin. Silloin kysymys on siitä, miksi tämä tehdään. Kyllä tämä täytyy tunnustaa. Tämä täyttää (Puhemies koputtaa) kaikki kaverikapitalismin merkit.

17.27 Touko Aalto vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Toivon, että vastauspuheenvuoroni ei synnytä uusia vastauspuheenvuoroja, mutta on kyllä todettava, että tämä esitys on sekä hallitusohjelman että markkinatalouden vastainen. Hallituksen ohjelmaan on siis kirjattu tavoitteeksi laaja veropohja ja matalat verokannat. Miksi tehdään tällaisia uusia, oikein häkkyröiden äitejä, ja mutkistetaan verotusta entisestään, jotta vain ja ainoastaan todella tiukan verosuunnittelun kautta hyvin pieni osa väestöstä pääsee tästä kenties hyötymään? Markkinat asettavat kyllä puun hinnan kohdalleen, ja kun kauppa käy kuumana ja puu liikkuu hyvin, miksi myöntää lisätukea puukaupan edistämiseen — etenkin, kun tästä asiantuntija-arvioiden mukaan ei ole saatavissa kansantaloudellisia hyötyjä? Etenkin käännän katseeni kokoomuksen suuntaan: oletteko unohtaneet markkinatalouden aivan totaalisesti?

17.28 Kari Uotila vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Oikeastaan tykkään tuosta edustaja Kivirannan pikkasen huumorinsävytteisestä suhtautumisesta tähän. Kun

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

täällä hehkutetaan sieltä oikealta laidalta, että tämä nyt korjaa kaiken — keski-ikä laskee varmaan kymmenen vuotta, keskikoko kasvaa varmaan puolella metsätiloilla, puu lähtee liikkeelle että rytisee — niin edustaja Kiviranta minun käsitykseni mukaan toteaa, että hanke on byrokraattinen, vaikeasti hyödynnettävissä, vähän markkinamekanismin vastainen ja vain suuriin tiloihin ja suuriin metsänomistajiin kohdistuva.

Kyllä tässä taitavat nyt nämä miljoonat mennä vähän niin kuin Kankkulan kaivoon, mitä tähän veronmaksajien rahojä tuhlataan menetettyinä verotuloina. Metsäverotus tarvitsee uudistusta, mutta se tarvitsee todella uudistusta eikä näpertelyä joidenkin isojen metsänomistajien hyväksi.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Nyt huomaa, että vastauspuheen vuoroja enää ei ole pyydetty, ei edes tämän keskustelun avaaja edustaja Hoskonen, joten menemme puhujalistaan, ja siellä edustaja Heinonen, varsinainen listapuheenvuoro.

17.29 Timo Heinonen kok: Arvoisa herra puhemies! Hyvät edustajakollegat! Tässä kaiken kaikkiaan on kyse siitä, että meillä Suomessa on ollut haasteita sukupolvenvaihdoksissa eli siinä, että pystymme jatkamaan yritystoimintaa. Meillä menestyviä toimivia yrityksiä on lopettanut toimintansa sen kautta, että ei ole löytynyt keinoja yritystoiminnan jatkamiseen, tai ne ovat siirtyneet ulkomaalaiseen omistukseen, ja samoja haasteita on ollut maatilojen kanssa ja myös metsätilojen: se, että metsätilat ovat pirstaloituneet tänä päivänä merkittäväällä tavalla.

Parisenkymmentä vuotta sitten meillä metsänomistajista noin kolmannes asui muualla kuin maaseudulla. Tällä hetkellä jo lähes puolet metsänomistajista on kaupunkilaisia. Eli meillä perintöjen kautta uudet metsänomistajat ovat usein sellaisia, että he asuvat eri paikassa kuin missä tuo metsä on. Metsät myös sitä kautta pirstaloituvat ja tulevat entistä huonommin hoidetuiksi, osittain sen takia että ne ovat pieniä alueita ja niiden hoitokustannukset nousevat tuottoja suuremmiksi. Sen takia itse toivoisin, että etsittäisiin keinoja myös näiden pirstaloituneiden metsätilojen yhdistämiseksi esimerkiksi jonkinlaisen yhteismetsämallin kautta, niin että saisimme näitä metsiä parempaan ammattimaiseen ja ammattitaitoiseen hoitoon. Meillä on paljon myös sellaisia metsänomistajia, jotka eivät oikeastaan edes tiedä, missä nuo omat metsät tänä päivänä ovat, ja silloin helpolla tapahtuu niin, että niitä ei myöskään hoideta.

Tämä metsälahjavähennys ja tämä vähennysmalli nimenomaan on keino siihen, että pyritään kannustamaan näitä muutoksia jo ennen perintövaihetta, ja metsälahjavähennys helpottaa tilojen sukupolvenvaihdoksia. Tavoite, niin kuin tässä keskustelussa on esille tullut, on kasvattaa metsäkokoa ja edistää ennen muuta yrittäjämäistä metsätaloutta eli ammattimaista metsänhoitoa ja tätä kautta lisätä myös puun tarjontaa. Tämän on arvioitu lisäävän metsätilojen luovutuksia nykyisestä noin 1 400:sta 3 000:een, ja puun tarjonnan ennakoidaan kasvavan 1,2—1,4, jotkut arvioivat jopa 1,5 miljoonaa kuutiometriä vuodessa, eli merkittävistä vaikutuksista on kyse. Mutta isompien metsien omistajat ja asiantuntijat ovat tuoneet esille myös niitä haasteita, joita tässä on muun muassa näiden hehtaarimäärien ja tämän byrokratian näkökulmasta, ja yhdyn niihin. Tämähän toimii niin, että Etelä-Suomessa pienemmät hehtaarimäärät mahdollistavat tätä ja sitten pohjoiseen mentäessä hehtaarimäärän tarve kasvaa metsän arvon kautta.

Kun tämä tulee lisäämään puun tarjontaa, niin tällä tulee olemaan myös vaikutusta työllisyyteen. Eli tämä tulee lisäämään myös uutta työtä tähän maahan, ja sitä tässä salissa on

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

usein ainakin salin keskeltä ja oikealta reunalta kaivattu. Tämä on yksi sellainen toimenpide.

Toin tuossa debattipuheenvuorossa esille sen, että esimerkiksi Ruotsissa perintöverosta luovuttiin vuonna 2005 sosialidemokraattien johdolla. Norja seurasi esimerkkiä vuonna 2014. Perintöverosta luopumisen yhteydessä nämä maat ovat kiristäneet perinnöstä saatavan myyntivoiton verotusta, eli itse asiassa tuotot ovat aika monessa paikassa kääntyneet tätä kautta kasvuun. Itse toin tuossa esille sen, ja toivon, että myös meillä ihan ilman kateellisuutta ja populismia selvitettäisiin se mahdollisuus, mitä tapahtuisi, jos me Ruotsin mallia noudattaen luopuisimme perintöverosta. Me olemme jo tehneet sen ratkaisun, että pienet perinnöt saa ilman perintöveroa. Minun mielestäni kannattaisi pohtia myös työn ja työpaikkojen näkökulmasta sitä, että perintöverosta luovuttaisiin. Olen aika vakuuttunut, että kun yritykset ja maa- ja metsätilat pystyisivät jatkamaan toimintaa, niin tähän maahan syntyisi lisää työpaikkoja. Ja itse asiassa se, kun perintövero ei tulisi näissä sukupolvenvaihdoksissa maksettavaksi, mahdollistaisi myös uusien työpaikkojen ja investointien tekemisen ja olisi järkevää. Itse siis toivon, että tämänsuuntaista mallia selvitettäisiin aivan ilman ennakoasenteita ja katsottaisiin, mihin sillä päästäisiin. Ruotsissa on päästy hyvään tulokseen, Norjassa on päästy hyvään tulokseen, ja itse uskon, että Suomen olisi tässäkin hyvä seurata läntisiä naapureitamme.

17.35 Kari Uotila vas: Arvoisa puhemies! Perintö- ja lahjaverotuksen kevennyksethän ovat myöskin valtiovarainvaliokunnan käsittelyssä ja, päinvastoin kuin edustaja Heinonen, vasemmistoliitto tulee ainakin esittämään mieluummin suurten perintöjen verotuksen kiristämistä kuin siitä luopumista. Tässä keskustelussa keskustelun avaaja, edustaja Kiuru, esitteli tämän vastalauseen ja sen perusteet — vastalauseen, jossa ovat mukana myöskin vasemmistoliitto ja vihreät. Ei siitä sen enempää.

Mutta kun täällä on muisteltu metsäverotuksen historiaa, niin tottahan se on, että ennen oli pinta-alaverotus, ja pinta-alaverotus varmasti tuntui kohtuuttomalta niistä, jotka maksoivat sitä pinta-alaverotusta ilman, että hankkivat riittävästi metsänmyyntituloja sen veron maksamiseen, mutta sitten, kun siirryttiin taas myyntituloverotukseen, niin ehkäpä se lisäsi myöskin näiden passiivisten metsänomistajien määrää, jotka eivät sitten paljoa korvaansa lotkauttaneet sille metsäomaisuuden aktiiviselle hoitamiselle ja tuotolle. Sitten vielä välissä oli sitä siirtymäaikaa, jolloin sai valita jommankumman.

Nämä — ilmastotavoitteiden toteuttaminen, biotuoteteollisuuden laajentuminen, suojelun riittävä taso, moninaisuuden turvaaminen — kaikki vaativat talousmetsien tehokasta käyttöä, ja siihen pitää kannustaa. Ja metsäverotus vaatii uudistusta. Metsäteollisuus on itse asiassa rakentanut varsin hyvän, toimivan metsäverotusuudistusmallin, joka lähtee siitä, että tulisi tällainen verorasitus kaikille, joka sitten vähennettäisiin sitä mukaa, kun metsämyyntituloja tulee, eli verotusta saisi palautettua sen jälkeen, kun tulee veronmaksukykyä sen myynnin seurauksena.

Eliikkä puuta tarvitsee saada liikkeelle tasaisesti, pitkäjänteisesti, ja sitä voidaan edistää järkevällä (Puhemies koputtaa) kokonaisverouudistuksella.

17.37 Timo Harakka sd: Arvoisa puhemies! Hyvät kollegat! Kolmesta iloisesta rosvosta saliin on tänään saapunut kaksi: metsälahjavähennys ja yrittäjävähennys. Kolmas iloinen rosvo on vähän myöhässä, tulee ensi viikolla, ja se on tämä perintö- ja lahjaveron alennus. Tämä nyt tiedoksi edustaja Heinoselle, joka on nyt vähän etuajassa puhunut jo pariinkin ot-

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

teeseen tästä vasta ensi viikolla käsiteltävänä olevasta asiasta, ja silloin varmasti käymme oikein mielenkiintoisen debatin.

Muitakin kauniita lempinimiä tälle lakiesitykselle on annettu, muun muassa "innovaatio" ja "härveli". Nämä on kuultu asiantuntijakuulemisissa verojaostossa, ja tottahan se on, että yksi asiantuntijamme sanoi, että ei taida olla missään Pohjoismaissa toista henkilöveroa, jossa yhden veron saa vähentää toisesta verosta, ja Suomessakin saa mennä kuulemma puolen vuosisadan taakse, että tällaisen härvelin löytää. Kuten edustaja Aalto sanoi, tämä rikkoo hallitusohjelman sinänsä järkevää ja itsestään selvää ajatusta laajoista veropohjista ja selkeästä verotuksesta. Ja kuten edustaja Kiviranta totesi, tästä selvän ottaminen vaatii varmasti verosuunnittelijan ammattiapua tai lakimiespalveluita.

Mutta samoin yhdyn edustaja Aallon kummastukseen siitä, että uskooko kokoomus nyt ollenkaan markkinatalouteen. Kun puukauppa käy kuumana näitten investointien takia, niin miksi ihmeessä puunmyyntiä pitää nyt erikseen vielä subventoida veronmaksajien rahoilla? Toinen markkinataloutta häiritsevä asia on se, että tässä edustaja Heinonen tosi kauniisti puhui siitä, että helpotetaan näitten metsien luovutusta edelleen, mutta noin markkinatalouden kannalta se johtaa siihen, kuten esityksessä on todettu, että todennäköisesti metsien hinnat nousevat ja kauppa metsätiloilla käy entistä vähemmäksi. Eli ei saa ostaa metsätiloja joku, joka ei ole sellaiselle jo syntynyt. Sellaista markkinataloutta.

17.39 Eerikki Viljanen kesk: Arvoisa puhemies! Tällä lakiesityksellä on pitkä historia. Jo valtioneuvoston periaatepäätöksessä Kansallisesta metsäohjelmasta 2015 asetettiin tavoitteeksi yksityismetsälöiden tilakoon kasvattaminen 50 hehtaariin vuoteen 2050 mennessä. Siis jo Vanhasen toisen hallituksen aikana katsottiin, että suurentamalla tilakokoja ja parantamalla tilojen rakennetta on mahdollista parantaa metsätalouden kannattavuutta ja kestävänsä metsätalouden harjoittamisen edellytyksiä sekä teollisuuden puuhuoltoa.

Yhtenä keinona tilakoon kasvattamiseksi metsäohjelmassa todettiin muun muassa verotukselliset keinot sukupolvenvaihdosten ja metsätalouden edellytysten parantamiseksi. Tämän tavoitteen saavuttamisen keinoja miettinyt työryhmä käsitteli lukuisia toimenpiteitä metsätilojen pirstoutumisen ehkäisemiseksi, metsätilojen koon kasvattamiseksi ja metsätalouden toimeliaisuuden lisäämiseksi yksityismetsissä. Työryhmä piti tärkeimpänä ja vaikuttavimpana toimenpiteenä perintö- ja lahjaverolain sukupolvenvaihdoksen huojennuksen laajentamista metsätiloihin, ja työryhmän tekemien ja teettämien selvitysten perusteella metsätilojen sukupolvenvaihdoshuojennuksella voidaan työryhmän mielestä kustannustehokkaasti ja vaikuttavasti saavuttaa metsä-, elinkeino- ja työllisyyspoliittisia tavoitteita.

Nyttemmin valmistuneessa Suomen biotalousstrategiassa korostetaan biomassojen saatavuutta biotalouden tarpeisiin. Biotalousstrategiaa tarkentavassa valtioneuvoston hyväksymässä Kansallinen metsästrategia 2025:ssä asetetaan runkopuun hakkuukertymälle 15 miljoonan kuution kasvutavoite, mikä tarkoittaa neljänneksen kasvua tämänhetkiseen hakkuukertymään elikkä todella merkittävää kasvua. Jotta tähän kasvuun päästään, metsästrategiaan kirjattuna tavoitteena on myös, että aktiivinen ja yritysmainen metsätalous lisääntyy, tilakoko kasvaa ja metsänomistusrakenne tukee metsien aktiivista käyttöä. [Puheenvuoron lopussa äänentoisto-ongelmia]

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Jostain syystä hetkeksi edustaja Viljasen ääni katosi, mutta ajatus tuli varmaan meille kaikille selväksi myös niiltä osin kuin sitä ei tuossa kuultu.

17.42 **Jari Myllykoski vas:** Arvoisa herra puhemies! Ilahtuin, kun kuuntelin edustaja Heinosen puhetta siitä, että yhteismetsät ovat yksi tärkeä osa. Olisikin tavallaan toivonut, että tässä kohtaa olisi ollut hallituksessa rohkeutta vähän palata tuohon, mitä äsken edellä kuultiin myös edustaja Viljaselta. Eli kyllä tämä meidän yhteismetsäajattelumme voisi olla tässä perikuntien kohdalla erinomainen ratkaisu. Luotaisiin siihen mekanismi, jotta jos perikunta muodostaa perinnöstään yhteismetsän, heille perinnönsaantivaiheessa annettaisiin selkeä verohelpotus. Näin nämä metsälöt pysyisivät hyvin hoidettuina ja ne olisivat aktiivisessa käytössä. Jos meillä tässä maassa on 60 000 metsänomistajaa, jotka eivät tiedä omistavansa metsää, niin totta kai jokaisen hallituksen, tämän ja seuraavienkin, on pyrittävä tekemään voitavansa niin, että nämä pusikot saadaan myös hyötykäyttöön.

Kaikkein suurin kansantaloudellinen tappio on todellakin se, että meillä on tietämätöntä metsänomistajakuntaa, ja, sanotaanko, perikunnat sirpaloittavat tätä omaisuutta. Ehkä meillä tulisi ottaa aika rohkeasti käyttöön se, missä vaiheessa perikunnan on tehtävä jotakin sellaista, että tämä sirpaloituminen voidaan selkeästi ehkäistä, ja antaa pientä pakotetta perikunnille, ehkä ottaa Ruotsin puolelta mallia niin, että metsän omistamiseen tulee todellakin aktiivinen ote.

17.44 **Pia Viitanen sd:** Arvoisa puhemies! Tässä metsälahjavähennyksessä on kyse tästä, sanotaanko, kolmen koplasta eli kolmesta iloisesta rosvosta, joilla tarkoitamme sitä, että näinä aikoina, kun hallitus leikkaa pienituloisilta ihmisiltä työttömyysturvaa, perusturvaa, kaikkea tätä, niin hallituksella riittää rahaa varsin anteliaisiin — varakkaille ihmisille anteliaisiin — veronkevennyksiin. Niistä kaksi rosvoa on täällä tänään, tämä metsälahjavähennys ja seuraavana listalla tämä niin sanottu apteekkarivähennys, ja kolmatta odotellaan sitten tämän perintö- ja lahjaveron muodossa, jossa varaa riittää siihen, että miljoonaperintöjen verotusta kevennetään tosiaan samaan aikaan kun pienituloisilta leikataan.

Puhemies! Tässä kokonaisuudessa on myös huomattava se, että näillä lakiesityksillä, jotka yhteensä ovat noin parisataa miljoonaa — parisataa miljoonaa — ei todeta olevan merkittäviä vaikutuksia työllisyyteen. Miksi haluan nostaa tämän kysymyksen esiin tässä yhteydessä tänään, jälleen kerran, on huoli siitä, että ellei työllisyys parane, me joudumme tilanteeseen, että kenties ensi keväänä ovat edessä lisäleikkaukset. Huomasin viikonloppuna sananvaihtoa hallituksen kesken siitä, ovatko kyseessä lisäleikkaukset keväällä, mahdollisesti riihessä, joka kenties siirretään yli kunnallisvaalien, mitä ihmettelimme. Nythän näyttäisi sitten siltä, että valtiovarainministeri Orpo ilmoittaa, että pari miljardia voi olla lisäleikkauksia tiedossa, ja pääministeri Sipilä sanoo, että no, ei kaikeksi ole — eli tässä on parin miljardin haarukka. Kyllä tällä menolla, jos työllisyys ei parane, minä pelkään, puhemies, vakavasti sitä, että tässähän käy niin, että hallitus sitten kokoontuu keväällä ja toteaa, että mitä tehdään, velkaa joudutaan ottamaan, kun työpaikkoja ei synny, talous ei kasva, leikataan lisää koulutuksesta, pienituloisilta, ja samaan aikaan todetaan, että hupsista, siellä se parisataa miljoonaa meni sitten näihin (Puhemies koputtaa) varsin anteliaisiin veronkevennyksiin juuri viime joulun alla. Toivon, että tähän voidaan vielä vaikuttaa.

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Pyytäisin edustajaa siirtymään puhujapöytäntöön, jos hän haluaa jatkaa. — Näköjään ei.

17.46 Toimi Kankaanniemi ps: Arvoisa herra puhemies! Täällä on muisteltu menneitä, ja voisimme puhemiehen kanssa muistella myös sitä 25 vuoden takaista aikaa, kun olimme veropoliittisessa ministeriryhmässä. Silloin uudistettiin muun muassa metsäverotus niin kuin oikeastaan kaikki muutkin verolait. Tuolloin siirryttiin pinta-alaverotuksesta myyntiverotukseen, ja siinä otettiin 13 vuoden siirtymäaika. Valinnan sai tehdä. Tuolloin pelättiin vähän sitä, että valtion ja verotulojen saajien asema heikkenee sikäli, että aina kun on huono taloudellinen tilanne, niin puu ei käy kaupaksi, sillä ei ole ostajaa eikä myyjää, jolloin verotuloja ei myyntiverotuksen kautta tule, jolloin se syventää sitten talouden ahdinkoa. Ehkä näin on voinut käydäkin. En tiedä, onko asiasta tehty tutkimusta. Pinta-alaverotus oli sikäli hyvä, että oli vakaa verotulo kaikkina aikoina, mutta siinä olivat ne muut ongelmat ja epäoikeudenmukaisuudet, joihin ei nyt tässä ole syytä mennä. (Timo Kalli: Tase töihin!)

Tämä metsälahjavähennys on kieltämättä monimutkainen, byrokraattinen malli ja siksi ei mitenkään kehuttava. Toinen puute tässä on, että se kohdistuu suuriin tiloihin ja pienemmät eivät ole sen piirissä. Tästä huolimatta, että näitä ongelmia tässä on, valiokunta päätyy siihen, että hyödyt ovat suuremmat kuin haitat ja tuotto on suurempi kuin kulut, ja silloin tällä on tietysti perusteita tulla hyväksytyksi.

Arvoisa puhemies! Metsätilojen pirstoutumisen estäminen on tärkeää, toisaalta puun turvaaminen teollisuudelle on ensiarvoisen tärkeää meillä. Tällä hetkellä on käynnissä suuria investointeja ja on suunnitelmia isoista investoinneista, ja jotta ne tulevat hyödyttämään tätä kansantaloutta, niin puuta on saatava liikkeelle, ja jos se tällä hetkellä vastaa puun myyntitarvetta, niin välttämättä ensi vuonna, kun esimerkiksi Äänekosken suurinvestointi valmistuu, näin ei välttämättä ole. Kuopioon ollaan suunnittelemassa uutta investointia, ja sitten monia biopuolen hankkeita on myös valmisteilla. Tähän on syytä varautua, ja viisas hallitus varautuu ajoissa.

Arvoisa puhemies! Se, että puunsaanti turvataan teollisuudelle, kyllä lisää — ja tämäkin uudistus lisää — tarjontaa, kysyntä kasvaa, tarjonta kasvaa, ja sitä kautta, kun tarjontakin kasvaa, hinta pysyy kohtuullisena, ja kun hinta pysyy kohtuullisena, niin suomalaisen vientiteollisuuden menestyminen maailmanmarkkinoilla paranee. Tästä on koko kansantaloudelle hyötyä sekä vientituloina että työllisyytenä ja myös pääomavirtana maaseudulle. Tosin kaupunkilaisethan jo, niin kuin on kuultu, valtavien osien metsistä omistavat.

Arvoisa puhemies! Vielä totean, että kun pyritään siihen, että metsien omistus siirtyy nuoremmille, niin se on kyllä johtamassa siihen, että kauppa, puunmyynti, lisääntyy. Ei 80—90-vuotiaalla ihmisellä ole sellaisia tarpeita myydä puuta kuin on 30—40-vuotiaalla, nuorella perheellä. Kaiken kunnioituksemme ansaitsevat iäkkäät 80—90-vuotiaat metsänomistajat usein säästävät pahan päivän varalle tietämättä, milloin se paha päivä heille tulee, mutta tämä on varsin yleistä. Täällä joku väläytti, taisi olla edustaja Myllykoski, myyntipakkoa, mutta sanoisin, että puun osalta myyntipakko ei sovi, niin kuin ei muukaan pakkomyynti, suomalaiseen järjestelmään. Se kyllä olisi askel monella tavalla väärään suuntaan ja varmaan myös perustuslainvastainen.

Arvoisa puhemies! Vaikka tässä esityksessä on näitä puutteita, niin tämä on syytä viedä eteenpäin.

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

17.51 **Jari Myllykoski vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Ehkä nyt täytyy oikaista, että minä en puhunut puun myynnistä vaan nimenomaan siitä, että aktivoidaan perikuntia, jotta he lähtevät toimimaan. En ole tarkoittanut siinä kohtaa, että perikunnan tarvitsee myydä puunsa, vaan nimenomaan sitä, että tämä metsäomaisuus siirtyy aktiivisesti hoidettavaksi ja koetetaan ehkäistä sen pirstaloitumista. Mutta ehkä tämä menee sinne vanhojen muistelun puolelle.

17.51 **Krista Kiuru sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Minä kiinnitin huomiota äskeisessä puheessa olleeseen yksityiskohtaan, jossa todettiin, että täytyy turvata metsäteollisuuden puunsaanti. Itse nyt katsoin tässä Savon Sanomien juttua, joka on kirjoitettu kuitenkin käytännössä 20.9.2016, ja minulla ei ole mitään syytä olettaa, etteikö tämä juttu pitäisi paikkansa. Tässä nimittäin todetaan, että "Metsäteollisuus ry:n jäsenyritykset ostivat tammi—elokuussa Suomen yksityismetsistä 20 miljoonaa kuutiota puuta. Se on 15 prosenttia enemmän kuin keskimäärin viimeisen kymmenen vuoden vastaavana aikana ja 10 prosenttia enemmän kuin viime vuonna". Ja me annamme tässä tilanteessa hallituksen esityksen, jossa toteamme, että puunsaanti on vaikeutunut ja puunsaantia ei ole, ja puukaupan tehostamiseksi tämä esitys tehdään. Siltä osin voi todeta kyllä, kuten esimerkiksi MTK:n tutkimuspäällikkö Erno Järvinen toteaa, että "jos puukaupan volyymia vertaa suomalaisen yhteiskunnan yleiseen taloustilanteeseen, niin ei voi valittaa".

17.53 **Toimi Kankaanniemi ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! On todella erinomaista, että nämä luvut ovat tällaisia. Se kertoo siitä, että hallituksen politiikka on onnistunut (Naurua) ja nyt tämä alkaa näkyä teollisuudessa.

Mutta edustaja Kiuru, kuuntelitteko siltä osin puhettani, kun totesin, että muun muassa Äänekosken valtava investointi, joka 4 miljoonaa kuutiota lisää puun kysyntää, valmistuu ensi vuonna? Ja Kuopioon, Kemijärvelle, Kemiin, Pietarsaareen, ja niin edelleen on valmisteilla investointeja, jotka lisäävät puun kysyntää voimakkaasti, ja silloin tarvitaan niitä tekijöitä, joilla puu saadaan varmasti liikkeelle. Nämä investoinnit ovat turhia, jos meillä ei ole sinne raaka-ainetta. Ja jos me emme hyödynnä tätä mahdollisuutta nyt, niin alkää puhuko työllisyyden hoidosta ja talouden korjaamisesta yhtään mitään.

17.54 **Krista Kiuru sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Täytyy vain todeta, että jos hallituksen politiikka on näin onnistunutta, että otatte tämän hyvän puunsaannin omiin nimiinne, niin kysyn vain: miksi ihmeessä täytyy tehdä sitten täydentäviä esityksiä, jos tämä tilanne kerran on näin hyvä hallituksen toimien ansiosta? Ja silloin tietenkin huomataan jo, että tässä onkin toinen ketunhäntä kainalossa. Jos aidosti puukauppaan halutaan vilkastusta tällä esityksellä, niin silloinhan oltaisiin lähdetty tietenkin siitä, että tämä esitys ei kohdistuisi vain yhteen kolmasosaan metsänomistajista eikä täällä olisi rajoja, joissa pitää tietyn verran vähimmäiskokoa omistaa, jotta tämän edun voi saada käyttöönsä. Tällöin on kysymys siitä, että tässähän haetaan aivan toisenlaista ketunhäntää, joka liittyy siihen, että metsälahja voidaan ottaa vastaan tällaisena sukupolvenvaihdoksena ja tässä on tarkoitus pitää huolta siitä, että kasataan niille, joilla jo onkin entisestään. Ja täytyy todeta, arvoisa puhemies, että eivät ole kovin oikeutettuja nämä argumentit, joita täällä käytetään, kun kysymys... [Puhemies keskeytti puheenvuoron puheajan ylittyä.]

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

17.55 Toimi Kankaanniemi ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On kyllä hie-
man kyseenalaista puhua hallituksen esityksestä, joka on ihan vakava ja tärkeä, että on
ketunhantä kainalossa.

Puheenvuorossani totesin, että tässä lakiesityksessä on ongelmia sen tähden, että tämä
on byrokraattinen, monimutkainen, ja sitten pidän sitä myös ongelmana, että tämä koh-
distuu varsin suuriin tiloihin ja sitten pienemmät jäävät ulkopuolelle. En tiedä, miksi näin
on päätetty, mutta tähän tietysti on vielä syytä mahdollisesti seuraavassa hallituksessa tai
jatkossa kuitenkin paneutua, jotta myös pienten metsälöiden omistajien asema tasaver-
taisuuden nimissä saadaan kuntoon.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Edustaja Kiviranta on pyytänyt vas-
tauspuheenvuoron, mutta hänellä on myöskin täällä listapuheenvuoro. Haluaako hän mo-
lemmat, vai kelpaako varsinainen puheenvuoro? — Olkaa hyvä. (Timo Kalli: Herra puhe-
mies! Mulle kelpaa vastauspuheenvuoro! — Naurua) — Josko nyt kuitenkin edustaja Ki-
viranta. — Olkaa hyvä.

17.56 Esko Kiviranta kesk: Arvoisa puhemies! Edustaja Krista Kiuru on niin kuin mi-
näkin huolissaan siitä, että tämä metsälahjavähennys ei nyt koske kaikkia metsänomista-
jia. Uskon, että kun täällä on seuraavana listalla yrittäjävähennys, joka koskee kaikkia
metsänomistajia tasapuolisesti, niin edustaja Kiuru kehuu sitä sitten. (Naurua) Tätä minä
odotan. (Eduskunnasta: Nimenomaan, juuri näin, jos on johdonmukainen, tekee näin!)

Mutta sitten tästä puun tarjontatilanteesta: Se on tällä hetkellä hyvä. Mutta ihan niin kuin
edustaja Kankaanniemi sanoi, niin maassahan on tekeillä suuria investointeja. Äänekos-
ken investointi valmistuu ensi syksyn alussa. Se alkaa näkyä markkinoilla ensi vuoden
puolella heti. Sitten tulee Kemi, Kemijärvi — toivottavasti nämä kiinalaiset hankkeet sit-
ten myöskin toteutuvat — ja mahdollisesti vielä Kuopion sellutehdashanke. Näitä on pal-
jon edessäpäin. Uskon, että tämä metsälahjavähennys omalta osaltaan edistää puun tarjon-
taa siinä tilanteessa, kun kysyntä todella kasvaa vahvasti.

En oikeastaan usko eikä PTT:n tutkimuksenkaan mukaan ole niin, että tämä puun myyn-
ti olisi mikään ikäkausikysymys, että nuoret ilman muuta myisivät enemmän kuin vanhem-
mat. Luultavasti kaikki järkevät ihmiset myyvät silloin puuta, kun se metsänhoidollisesti
on perusteltua ja he ymmärtävät, että se muualla alkaa tuottaa paremmin. Mutta kyllä us-
kon, että kun nuoremmalle polvelle kuitenkin tulee tällainen pieni veroporkkana — sa-
noisin, että hyvin pieni veroporkkana — tämän metsälahjavähennyksen kautta, niin se om-
alta osaltaan varmistaa puun tarjontaa jatkossa.

Sitten vielä sen verran, että kun edustaja Viitanen tässä puhui näistä verovaikutuksista,
niin Kataisen hallitus teki yhteisöveron alennuksen, jota en moiti, mutta se on tällä hetkellä
reilut 900 miljoonaa euroa vuodessa osakeyhtiöille ja osuuskunnille verohelpotuksia.
Metsälahjavähennys on vain 18 miljoonaa euroa ja yrittäjävähennys vain hiukan alle 130
miljoonaa euroa. (Puhemies koputtaa) Se niistä suuruussuhteista.

17.58 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa herra puhemies! Vielä muutama huomio:

Tämä puun lisäkäyttöhän on Suomen kansantalouden tulevaisuuden kannalta erittäin
tärkeässä asemassa, kun me saamme rattaat pyörimään niin, että saamme uusia investoin-
teja Suomeen. Suomihan on elänyt pitkään investointilamassa, tänne ei ole juurikaan in-
vestoitu. Aikoinaan kun metsäteollisuus eli vahvaa nousukauttaan 80-luvulla ja, sanotaan,

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

70-luvun lopulta tuonne vuoteen 2000 asti, investointivauhtiin suurin piirtein oli miljardin vuodessa keskimäärin, ja silloin puhuttiin, että hyvä paperikone maksaa itsensä takaisin kahdessa vuodessa. Silloin investoitiin Suomeen. Tänä päivänä investointivauhti on onneksemme, kuten edustaja Kiviranta taas oivallisesti kuvasi, lähtenyt liikkeelle. Se on Suomen kansantalouden elpymisen kannalta kaikkein tärkein asia. Ja puun käyttö takaa sen: Kun suomalaista puuta käytetään lisää, se varmasti tuo työtä. Kaikkein vähiten sille metsänomistajalle itselleen, mutta sen ketjun aikana hyvin hyvin monelle suomalaiselle.

Voin sanoa esimerkkinä: Kun metsänomistaja myy ensiharvennusmäntykuitua, hän saa siitä 10 euroa motilta. Se on suurin piirtein karkea keskihinta tällä hetkellä, kun kohtuullisen leimikon myy, eikä se iso hinta ole. Mutta sen jälkeen sinne menee monitoimikonekuljettaja, pistää puut pinoon, sen jälkeen tulee ajokonomies, ajaa sen tien varteen — toki rattissa siellä voi olla kauniimman sukupuolenkin edustaja näin tasa-arvon kunniaksi — ja sen jälkeen sitten se kuorma-autolla viedään teollisuuden jalostuspaikalle tai sitten muuhun kuljetusmuotoon, vaikka nyt junaan, sitten se menee tehtaalles ja siellä jalostetaan, siinä hyvin hyvin moni ihminen saa töitä välille. Se, mitä metsänomistaja saa, sen 10 euroa miinus verot siellä pystykaupalla puuta myydessään, on hyvin pieni osa tästä koko ketjusta. Että älkää nyt, hyvät ihmiset, tuijottako sen puun kantohintaa, se on aivan todella minimaalinen osa koko valmiin tuotteen hinnasta. Tärkeintä on, että moni saa sillä välillä töitä. Se olisi se Suomen pelastus. Ja hyöty jää todellakin muualle kuin sinne metsänomistajalle, se kertaantuu sen ketjun aikana niin, että viimeinen hyötyy siinä. Toivon mukaan jonain päivänä on se tilanne, että komposiittimateriaalista valmistettua läppäriä vaikka edustaja Kiuru menee ostamaan kaupasta ja toteaa, että tämäpäs on hyvä väline, kun on kevyt ja kestävä eikä ole ollenkaan staattisen sähköns vaivaama niin kuin nämä nykyiset muovivempeleet ovat.

Sitten tämä rakenteellinen uudistuminen metsätalouden puolella on aivan välttämättömyys. Minä olen pitkään miettinyt, että mikä tuossa demarien verolinjassa ihmetyttää minua. Minä kiitän nyt ihan sydämeni pohjasta edustaja Krista Kiurua tästä hienosta puheenvuorosta. Minulle välähti äsken se pitkän pitkän pohdinnan jälkeen: teille rakenteellinen uudistaminen on ihan sivuseikka, kunhan vain saadaan pelata jollakin veroporkkanalla tai veroasialla sillä keinoin että saamme näyttää, että joku on ahneempi kuin toinen tai joku on rikkaampi kuin toinen.

Jos emme rakenteellisia uudistuksia tähän maahan tee, me olemme siinä tilanteessa, missä nyt olemme. Elikkä alkäämme vastustako uudistamista. Uudistaminen on välttämätöntä. Se koskee meidän omaa henkilökohtaista elämäämme, se koskee metsätaloutta, Suomen teollisuutta ja koko suomalaista yhteiskuntaa. Jos te kuvittelette, että tästä selviää sillä, että kaikki on yhtä hyvin kuin ennenkin ja jopa paremmin kuin eilen, niin se ei pidä paikkaansa. Meidän on uudistuttava, ja nimenomaan se lähtee rakenteista. Ja tämä on yksi pieni osa sitä rakenteellista ketjua, se olisi hyvä muistaa. (Kari Uotila: Tosi pieni!) — Pienihän se on, mutta pitää muistaa, että sen pienen lapsenkin ensimmäinen askel on se maailman tärkein askel. Se ensimmäinen askel on aivan varmasti tärkeä, olen sen omalta osaltani tyttären tyttären kävelystä nähnyt, että se on se maailman suurin askel, se on hienoin asia.

Sitten lopuksi vielä tästä, kun tässä keskustelussa on pikkusen kateuden siementäkin ollut: Jos nyt joku paikalla olevista tai joku muu tuntee lievää kateuden siementä metsänomistajaa vastaan, niin minulla on kohtuullisen laajat yhteydet kiinteistönvälityksen puolelle ja myös metsätalouden harjoittajien puolelle ja myös yrittäjien puolelle, ja siitä tuskasta

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

kyllä pääsee, kun käymme keskustelua vaikka tuolla kahvilassa. Metsätila kyllä löytyy alta puolentoista tunnin, sen lupaan. Että jos joku tähän autuuteen haluaa, minä avaan sen tien mielelläni, korvauksetta.

18.03 Krista Kiuru sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kiitän tästä, minä nopeasti korjaan tämän väärän käsityksen, mitä edustaja Hoskonen tuossa äsken viljeli. Minä nimenomaan kävin avaamassa tämän keskustelun toteamalla, että on pyhäinhäväistys, että hallitus ei halua kohtuullistaa metsäverotusta vaan sen sijaan tehdään entistä byrokraattisempi ja hallinnollisempi järjestelmä, jolla ei ole edes sitä oikeutusta, että saataisiin puu liikkumaan — kun se liikkuu jo. Minusta tämä on käsittämätöntä, että ollaan tässä tilanteessa. Ehdotin, että tehdään metsäverotuksen kokonaisuudistus, minkä tarkoituksena on turvata metsäteollisuuden kohtuuhintainen raaka-aineen saatavuus.

Esitin myös, että hallitus selvittäisi metsäverotukseen liittyvät ongelmat ja antaisi eduskunnalle esityksen metsäverotuksesta, joka yksinkertaistaa ja selkeyttää metsäverotusta, ja samassa yhteydessä hallitus korjaisi metsänhoitoon liittyvät laiminlyönnit. Jos keskustan eduskuntaryhmä voisi kannattaa näitä hyviä esityksiä, joista Hoskonenkin puhui, niin tätä voi sitten lausuman muodossa kannattaa, kun me tulemme tästä lausuman jättämään, niin sosialidemokraatit, vasemmistoliitto kuin vihreätkin, ja toivon, että (Puhemies koputtaa) kannatatte tätä Hoskonen ja Kiurun linjaa.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Nyt varsinaiseen puhujalistaan.

18.04 Johanna Karimäki vihr: Arvoisa puhemies! Metsälahjavähennys on hallituksen keino vauhdittaa sukupolvenvaihdoksia ja estää metsätilojen pirstaloituminen. Esitys on kuitenkin ongelmallinen. Se kohdistuu suuriin metsätiloihin, alle kolmanneksen tiloista, vaikka nimenomaan tilojen pienuus on ongelma. Esityksessä unohtuu se metsätiloihin liittyvä inhimillinen tekijä, että iäkkäät metsänomistajat eivät jaksa hoitaa metsiään mutta jatkajaa ei löydy. Siinä ei metsälahjavähennys auta.

Tässä keskustelussa edustaja Myllykoski teki kiinnostavan ehdotuksen yhteismetsämekanismista. Tämä voisi paremmin edistää puun tarjontaa, ja mielestäni tämä olisi tärkeä selvittää.

Tällä hallituksen esittämällä metsälahjavähennyksellä myös lisätään entisestään omaisuuden kertymistä ja lisätään yhteiskunnallista epätasa-arvoa. Kun hallitus samalla leikkaa rajusti heikompiensaisten sosiaaliturvaa, tätä metsälahjavähennystä ei voi hyväksyä.

18.05 Eerikki Viljanen kesk: Arvoisa puhemies! Jatkan nyt toisella puheenvuorolla, koska äsken puhe tai tarkemmin sanottuna äänentoisto päättyi, vaikka ajatus ei toki päätynyt.

Edustaja Kiuru siteerasi äsken artikkelia Savon Sanomista, jossa kerrottiin puun myynnin kasvaneen 10 prosenttia verrattuna viime vuoteen ja 15 prosenttia kymmenen vuoden keskiarvoon. Mainitsin jo ensimmäisessä puheenvuorossani asiantuntija-arvion, joka toki ei ole ollut Savon Sanomissa, mutta sen perusteella hakkuiden pitää lisääntyä 15 miljoonaa kuutiota eli 25 prosenttia, ja mikä oleellista, puuhuoltoa pitää turvata pitkäjänteisesti.

Mutta kuten jo aiemmin totesin, siis jo Vanhasen toisen hallituksen aikana on tämä nyt käsittelyssä oleva esitys nostettu esille metsä- ja biotuoteteollisuuden tarpeiden tyydyttämiseksi pitkällä aikajänteellä, siis pitkäjänteisesti, ei vain hetkellisesti. Samalla on asetettu tavoitteeksi turvata hyvä metsien hoito. Nyt lukuisten selvitysten jälkeen on edetty lain-

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

säädäntövaiheeseen, ja kuten täälläkin on todettu, käsissä oleva ehdotus ei ehkä ole selkeimmistä päästä. Olen samaa mieltä edustaja Kivirannan kanssa, että huojennuksiin vaadittavan hehtaarirajan olisi hyvä olla alempana, jotta useampi metsänomistaja tulisi sen piiriin.

Mutta edustaja Hoskonen jo täällä kiteytti tilanteen hyvin: heikkouksistaan huolimatta tämä ehdotus on ratkaisevasti askel oikeaan suuntaan. Kuten edustaja Kallikin jo totesi, tätä etua ei saa, ellei myy puuta, ja puun liikkuminen on kansantaloutemme etu.

Olen tyytyväinen suomalaisen työn, yrittäjyyden ja työllisyyden kannalta, että tämä metsätilojen sukupolvenvaihdosasia nyt vihdoinkin etenee.

18.07 Timo Kalli kesk: Herra puhemies! Ihan muutama asia. Ensinnäkin täällä on nostettu esiin joku suuri metsäverouudistus. Se, että meillä puukauppa käy tyydyttävästi, ehkä kiitettävästikin, johtuu siitä, että ennustettavuus metsänomistajien ja puunostajien välillä on hyvin selkeä. Ei ole epävarmuutta, ja sen tähden puukauppa on häiriötöntä. Se on syytä muistaa. Jos nostetaan esiin ajatus siitä, että ollaan tekemässä jotain suurta tai merkittävää, se saattaa vaikuttaa ja tuoda häiriötilanteen.

Vaikka puukauppa käy kiitettävästi, niin meille on syntynyt menneiden vuosien aikana paljon sellaista puun käyttöä, sellaista puun jalostusta, jota ei kuitenkaan pystytä tyydyttämään Suomesta — esimerkiksi koivu on sellainen, jota tarvitaan muualta tuotuna — ja jotta me voisimme tukeutua entistä enemmän omiin metsiimme, se edellyttää, että koko metsäpinta-ala saataisiin käyttöön. Ja kun on tiedossa tutkimuksiin perustuen, että noin 5 miljoonaa hehtaaria on ollut muutaman kymmenen vuotta pois käytöstä, niin totta kai velvollisen hallituksen pitää silloin toimia ja luoda sen kaltaisia edellytyksiä, joilla tällainen on mahdollista.

Siitä, että tämä suosisi vain isoja tiloja: Kyllä tässä pienilläkin tiloilla on mahdollisuus. Kun se pieni tila ostaa lisää metsää ja saavuttaa sen pinta-alan, sen jälkeen sillä on mahdollisuus puun myynnin kautta käyttää tätä mahdollisuutta.

Sitten vielä, kun edustaja Hoskonen totesi, että kun käytetään metsiä, niin silloin hakkuukoneen kautta, korjuukoneen kautta ja tehtaalle viedyn kautta syntyy toimeliaisuutta, että se ei pääty tähän, vaan sen jälkeen metsänomistaja on velvollinen viljelemään sen metsän, ja sen jälkeen hän hoitaa taimikon, hoitaa ensiharvennuksen, elikkä kun käytetään metsiä, se saa aikaan vipuvaikutuksen, jota seuraa toimeliaisuutta, ja sen tähden voi sanoa, että kyllä tämä järjestelmä osaltaan asettaa sen vaatimuksen, jossa metsätase saatetaan töihin. Ja kun se saatetaan töihin, siitä syntyy vipuvaikutus, josta syntyy yhteiskunnalle selkeästi enemmän verotuloja kuin nämä lahjaan liittyvät odotukset ovat.

18.10 Timo Harakka sd: Arvoisa puhemies! Täällä markkinoitiin tätä härveliä rakennemuutoksena. Herra varjele meitä tällaisilta rakennemuutoksilta, jotka tekevät verojärjestelmästä, joka on jo nyt hyvin vaikea, entistä mutkikkaamman ja vaikeaselkoisemman. Tarvitaan yksinkertaistusta eikä lisää näitä kaikenlaisia keinotekoisia vähennyksiä, joista seuraavana on vuorossa yrittäjävähennys.

Metsätiloista tosiaan suuri osa kuuluu kaupunkilaisille, mutta kuuluuko hehtaareista? Jos täällä mainittu pääongelma oli se välinpitämätön tai laiska metsänhoito, niin sehän ei todellakaan ole näiden kaikkein suurimpien metsätilojen ongelma, tämän kolmasosan, joka tästä lahjasta pääsee nauttimaan. Täytyy huomata, että tämä lahja on siis regressiivinen: se suosii jo ennestään suuria tuloja. Puun myyntitulohan on pääomatuloa. Metsä on verotta-

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

jan silmissä siis sijoituskohde, ja nyt siis metsän hintaa valtion subventoinnilla nostetaan. Jos ei ole syntymässä saanut metsätilaa, niin turha tulla omistamaan, kun niiden hinnat nousevat. Tämä ei ole markkinataloutta.

Mitään muuta pääomatulolajia ei kohdella tällä tavalla, että puhutaan sukupolvenvaihdoksesta, joka on aika romanttinen ilmaus. Eihän kukaan puhu osakesalkun sukupolvenvaihdoksesta — tai itse asiassa varmaan pitäisi puhuakin, koska aidon yritysvarallisuuden suojassa siirtyy miljoonien arvopaperiomaaisuutta huojuetuun ehdoin, mutta siitä puhutaan sitten perintö- ja lahjaverolain yhteydessä ensi viikolla.

Kivirannan mukaan siis kyseessä on pienet rahat, vain yhteensä 140 miljoonaa euroa. No, sillä olisi saanut kahteen kertaan hoitajamitoitussäästöt peruttua. Sillä voisi peruuttaa lähes kokonaan ammatillisen koulutuksen kaavaillut säästöt. Kyllä näissä kohteissa (Puhemies koputtaa) rahoja tarvittaisiin.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Edustaja, todellakin mielellään puhujapöytästä, 2 minuuttia on jo käytetty. (Puhuja siirtyi puhujakorokkeelle)

Arvoisa puhemies! Vielä tosiaan tämä aivan viimeinen huomio, joka liittyy tässä seuraavaksi käsiteltävään niin sanottuun yrittäjävähennykseen. Siis tämän pääomatulolajin omistajat saavat nyt valtiolta tällaiset erityisedut, ja seuraavalla lailla — paitsi että tämä omistaja saa nyt näitä erityisiä, itselle räätälöityjä veroetuja — hän saa samat edut kuin yrittäjä, vaikka ei olekaan yrittäjäeläkelain tai maatalousyrittäjäeläkelain piirissä välttämättä. Eli metsän omistaminen on nyt Suomessa aivan erityisen huomion kohteena. Kaikkien mahdollisten muittenkin ammattiryhmien edut koituvat nyt metsänomistajalle tämän hövelin hallituksen ansiosta.

18.13 **Jari Leppä kesk:** Herra puhemies! Hiukan täytyy ihmetellä sitä nykyisen opposition kieltä täällä, että tätä nyt vastustetaan jyrkästi. Oppositio on ollut aikanaan hyväksymässä kansallisia metsäohjelmia, joihin kaikkiin ovat sisältyneet ne periaatteet ja tavoitteet, joita tässä lahjavähennyksessä nyt on. (Timo Harakka: Periaatteet!) Ne ovat aina sisältyneet siihen samaan. Nyt te sitten vastustatte näitä kaikkia asioita. Täällä jopa vastustettiin puheenvuoroissa jo työllisyydenkin kohentamista. Ja sitten täällä kerrottiin, että sen pitäisi tulla kaikille. Elikkä te ensin vastustatte, sitten te kerrotte, että tämän pitäisi tulla kaikille, että tämä ei ole hyvä nyt, kun tämä selektiivinen, että sitten sen pitäisi tulla kaikille. Yrittäkää nyt päättää, mitä mieltä te oikeasti olette tässä asiassa.

Puhemies! Tämä on erittäin hyvä alku sille, mitä kansallisissa metsäohjelmissä useaan otteeseen on todettu siitä, että aktiivisuutta saadaan metsiin lisää, niin kuin edustaja Kallituossa äsken totesi. Kolmannes suomalaisista metsistä on sen kaltaisia, joissa ei ole vuosikymmeniä käyty. Niitä ei ole käytetty, ne eivät ole tuottaneet hyötyä suomalaiselle yhteiskunnalle ja suomalaiselle taloudelle ja suomalaiselle työllisyydelle. Nyt, kun investoinnit ovat lähteneet liikkeelle, biotalouteen uskotaan, metsätalous on jälleen noussut ja metsäteollisuus on jälleen noussut uuteen kukoistukseensa, ja tämä on Suomelle aivan erityinen mahdollisuus. Kaikki kivet on käännettävä, jotta me pystymme tähän mahdollisuuteen vastaamaan. Ja siinä metsäteollisuus ja metsätalous ovat keskeisessä roolissa, se on ihan selvä asia. Tämä pitää tehdä, ja se on nyt hyvä alku, että on päästy vihdoinkin liikkeelle pitkäaikaisessa tavoitteessa.

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

18.15 Esko Kiviranta kesk: Aivan lyhyesti edustaja Harakalle, kun hän alkoi kehittää asioita, joihin tämä metsälahjavähennyksen ja yrittäjävähennyksen verovaikutus voitaisiin kohdistaa. Ehkä tähän keskusteluun ei kannata lähteä, (Timo Harakka: Ei kyllä kannata!) mutta muistan hyvin, kun viime syksynä autoveron alennus riitti lähes kaikkeen. Se oli semmoinen kestopaha, jota käytettiin koko syksy muuhun tarkoitukseen.

18.16 Toimi Kankaanniemi ps: Herra puhemies! Minusta edustaja Harakan puheenvuoro oli lähes vastuuton. Tekin tiedätte, että meillä on näitä metsäpuolen valtavia investointeja. Olette kotoisin Äänekoskelta, käykää siellä katsomassa. Siellä on valtava investointi. Kuopioon on suunnitteilla vielä suurempi. Sitten mainitsemani Kemi, Kemijärvi ja niin edelleen — ne ovat sellaisia investointeja, että meidän täytyy niihin nyt varautua, ja on edesvastuutonta ilman, että esittää mitään vaihtoehtoa, vastustaa, vastustaa (Krista Kiuru: Esitimme vaihtoehdon!) ja vastustaa. Tuolla teidän politiikallanne suomalaisen teollisuuden raaka-aineen saanti ei ole turvattu, ja kun näin heitätte uudistukset romukoppaan, niin samalla te toimitte Suomen viennin ja työllisyyden vastaisesti.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkari: Vastauspuheenvuoro, edustaja Harakka. — Sanon vielä, arvoisat edustajat, että edustaja Harakan nimi tuli mainittua tässä edustaja Kankaanniemen puheenvuorossa. Sen sijaan edustaja Lepän puheenvuoro ei kohdistunut nimellä mainitun edustaja Kiuruun, joka nousi aikaisemmassa vaiheessa ylös. — Nyt siis, edustaja Harakka, teillä vastauspuheenvuoro.

18.17 Timo Harakka sd (vastauspuheenvuoro): Aivan oikein todettu. — Olen käynyt Äänekoskella ja käyn siellä ensi viikolla uudestaan katsomaan ja näkemään sen, minkä edustaja Kiuru aikaisemmin toi esille. Nyt se kauppa käy — miksi ihmeessä tällainen yhdelle omistajaryhmälle suotu erityisetu?

Esitimme myös vaihtoehdon siitä, että tarkastellaan metsäverotusta kokonaisuutena eikä niin, että joka ikisessä verovähennyksessä annetaan jotain pientä vielä lisää niin, että menee lopullisesti sekaisin se, mistä tulolähteestä edes on kysymys. Tämä monimutkaistaa entisestään asioita. Mutta vaihtoehto on esitetty, kuten aina.

Edustaja Lepältä haluaisin kysyä, kun sanoitte, että yksi kolmasosa Suomen metsistä on niitä, joita hoidetaan huonosti, mahtaako se olla tämä sama yksi kolmasosa, joka nyt saa tämän huojennuksen. (Jari Leppä: Ei!) Yritin juuri tuossa äsken sanoa, että jos ongelma on se, että metsänhoito on retuperällä joillakin tiloilla, niin näillä tiloilla se tuskin on, kun tämä on ammattimaista toimintaa kaikkein suurimmilla metsätiloilla, ja ne eivät tarvitse tätä subventiota.

18.18 Timo Heinonen kok: Arvoisa puhemies! Jos jotain myönteistä etsi tuosta sosialidemokraattien vaihtoehdosta, niin se oli se, että näitäkin rahoja ei laitettaisi harmaan talouden kitkemiseen. Sehän on ollut se kaikista tuottoisin, sinnehan kannattaisi laittaa lisää, ainakin sillä tuottokertoimella, mitä sosialidemokraatit omassa vaihtoehdebudjetissaan esittivät.

On erikoista se ajattelu, että tällaiset toimenpiteet, mitkä lisäävät tähän maahan työtä ja toimeliaisuutta, nyt sitten tuomitaan. Tämä maa ennen muuta tarvitsee työtä ja toimeliaisuutta lisää, ja niin kuin totesin aiemmin, on arvioitu, että puun tarjonnan ennakoidaan kasvavan tällä jopa 1,5 miljoonaa kuutiometriä vuodessa, ja tämän on arvioitu lisäävän

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

metsätilojen luovutuksia 1 400:sta jopa 3 000:een vuodessa. Tämä tulee lisäämään maahan merkittäväällä tavalla työtä. Se tulee tarkoittamaan lisää työtä metsäkoneille, metsureille mutta myös kuljetuspuolelle, ja sitä kautta koko ketjussa se tulee vahvistamaan meidän tilannettamme. (Timo Harakka: Se on tempputyöllistämistä!)

Tällä hetkellä, kun me olemme saaneet käännettyä talouden hienoiseen kasvuun, niin toivoisi toki sitä, että myös sosialidemokraatit, jotka tätä nyt kaikki kiivaimmin täällä arvo-stelevat tuttua ei-puolueena, myös tunnistaisivat sen, että me tarvitsemme lisää toimenpi-teitä työn ja työllisyyden kasvattamiseksi. Tämä tulee nimenomaan tekemään sitä. Niin kuin sanoin, kannattaa esimerkkeinä katsoa vaikkapa, mitä vastaavan tyyppisiä ratkaisuja perintöveron kanssa on Ruotsissa tehty. Kun on kannustettu siihen, niin itse asiassa tuotot ovat parantuneet, ja tämä tulee toimimaan samalla tavalla.

18.20 Krista Kiuru sd: Arvoisa puhemies! Kyllä tämä jättää sanattomaksi. Ihan asialli-
sestikin ottaen tämä jättää sanattomaksi. (Toimi Kankaanniemi: Sitten kannattaa olla hil-
jaa!) Siis eihän tällaisena aikana, kun on erittäin vaikea taloudellinen aika, mitä tahansa voi
tehdä. Ei täällä sellaista jakovaraa ole, että kaikille kavereille jaetaan rahaa ilman sitä, että
syntyy kasvu- ja työllisyysvaikutuksia. Kyllä minä olen tosi pahoillani siitä, että hallitus on
tällainen ei-liike. Te olette ei-liike. Me esitimme, että metsäverotukseen voitaisiin tehdä
kokonaisuudistus, ja tehdään se mielellään parlamentaarisesti, jotta mekin pääsemme va-
ikuttamaan.

Mutta sen sijaan yksikään teistä edustaja Hoskosta lukuun ottamatta ei ole arvostanut
eikä kunnioittanut tätä elettä. Minusta se on erinomainen ehdotus oppositiolta, että laiteta-
an puu liikkumaan, metsäverotukseen tehdään uudistusta. Mutta tässähän ovat tosiasiaassa
aivan muut syyt nyt esillä. (Jari Leppä: Mikä se muu syy on?) Tässä on kysymys kaverika-
pitalismista, jossa halutaan jakaa kymmeniä miljoonia niille, joilla jo entisestään on. Se ei
luo kasvua eikä luo samanlaista työllisyyttä. Jos me haluaisimme laittaa puun liikkumaan
ja tehdä kasvua ja työllisyyttä tekeviä investointeja, tämä ratkaisu olisi tehty toisin. Me
esitämme, että tehdään metsäverotuksen kokonaisuudistus, (Jari Leppä: Minkälainen?) ja
sitä eivät ole ei-liikkeen puolueen kannattajat vielä ketkään kannattaneet.

18.21 Touko Aalto vihr: Arvoisa puheenjohtaja! Ymmärrän oikein hyvin tämän esityk-
sen tahdonmuodostuksen keskustan ja jopa perussuomalaisten osalta mutta en pysty ym-
märtämään sitä, miksi kokoomus vastustaa markkinamekanismin hoitamaa hinnanmuo-
dostusta, miksi kokoomus vastustaa sellaista veropohjaa, jossa itsessään kannat ovat aika
matalia ja se pohja on hyvinkin laaja, miksi kokoomus vastustaa markkinataloutta henkeen
ja vereen tässä salissa. Sitä minä en pysty ymmärtämään enkä pysty ymmärtämään koko-
naisuudessaan sitä, että kun puukauppa käy kuumana kuin hellan koukku, niin siinä vaihe-
essa laitetaan lisää tukea, kun rahaa on muutenkin vähän. Se kaikki raha pitäisi pystyä koh-
distamaan työllistäviin hankkeisiin, sellaisiin hankkeisiin, jotka luovat uutta kasvua, eikä
vain sinne ylimpiin tulodesiileihin makaamaan tileille.

18.22 Jari Leppä kesk: Arvoisa puhemies! Nyt on kyllä pahasti jäänyt vaille se viesti,
minkälaista verouudistusta täällä nyt sitten halutaan. Mitkä ovat sen periaatteet, mitä ih-
mettä siellä on, siis pakkomyyntiä? Sitäkö täällä halutaan? Sanokaa se suoraan, jos sitä esi-
tätte, niin me osaamme siihen vastata. Nyt te kiemurtelette, että pitää tehdä verouudistus, ei
minkäänlaista tietoa, mikä se on.

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

Hallituksen esitys on tässä. Tämä on pitkä aika. Te olette olleet muun muassa mukana Kansallisessa metsäohjelmassa, sen valmistelussa, niin kuin ovat olleet vihreätkin mukana. Te olette hyväksyneet ne periaatteet, jotka tässä nyt ovat. Eikö se ole hyvä? (Välihuutoja) — Ei näköjään ole. Mutta kertokaa, minkälainen se verouudistus on, mikä pitää tehdä. Ei ole tullut ensimmäistäkään viitettä siihen, minkälainen sen olla pitää.

Mitä tulee näihin metsätiloihin, joita ei ole aktiivisesti käytetty, siellä on kaikenlaisia, siellä on kaikenlaisia metsänomistajia ja kaikenlaisia ja kaikenkokoisia metsätiloja. Juuri tähän me haluamme ilman muuta ja hallitus haluaa ja eduskunnan selkeä enemmistö tulee haluamaan sitä, että sinne sitä aktiivisuutta saadaan nimenomaan lisää. Tämä osuu kyllä sinne kohdalle ihan varmasti.

Viimeinen kommentti, puhemies, näihin yhteismetsiin, jotka täällä nostettiin edustaja Myllykosken taholta esille. Se on erinomaisen hyvä metsänomistumuoto. Siihen on paljon kannusteita. Edellinen hallitus ja sitä edellinen hallitus ovat rakentaneet sinne kannusteita, jotta metsänomistajilla olisi halukkuutta liittää metsiään ja metsälöitään yhteismetsiin. Se on äärimmäisen hyvä tapa omistaa ja hoitaa tehokkaalla mutta kestäväällä tavalla metsää.

18.24 Sanna Marin sd: Arvoisa puhemies! Muun muassa edustajat Kiuru, Harakka ja Aalto ovat puhuneet tästä aiheesta hyvin. On valitettavaa, että hallituspuolueiden edustajat eivät ole selvästi näitä puheita ja puheenvuoroja tarkkaan kuunnelleet. Toivon todella, että edustaja Heinonen tutustuu SDP:n vaihtoehtobudjettiin. On se kumma, kun täytyy rautalangasta vääntää se, että kun on vaikea taloudellinen tilanne ja kun jakovaraa ei ole, aivan kuten edustaja Kiuru täällä sanoi, niin silloin tätä varaa ei kannata todella käyttää sellaisiin kohteisiin, jotka eivät tuota kasvua, jotka eivät tuota työllisyyttä vaan ovat ikään kuin tällaisia lahjoja, jotka eivät juuri tuota mitään hyötyä. Kun on tiukkaa taloudellisesti, käytetään valtion rahoja, yhteisiä rahojamme, järkevästi. Panostetaan kasvuun, työllisyyteen, juuri näihin asioihin, mitä SDP on systemaattisesti niin viime vuonna kuin myös tämän vuoden vaihtoehtobudjetissaan ensi vuodelle nostanut esiin. Toivon, että nyt kuuntelette tämän puheenvuoron ja myös luette edustaja Kiurun ja edustaja Harakan puheenvuorot vielä vaikka kirjallisina, jos ne eivät tästä keskustelun tiimellyksestä teille auenneet.

18.25 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa puhemies! Lyhyesti vielä sen verran, että totta kai tämä nyt käsittelyssä oleva metsäverotuksen vähäinen muuttaminen ja uudistaminen on tuottava. Kun puu lähtee liikkeelle, niin kuin omassa puheenvuorossani sanoin, sille halvallekin ensiharvennuspuulle tulee arvo. Vähän saa siitä metsänomistaja, konekusi, motokusi, kuorma-autokusi. Sellutehtaalla tai missä sitten jalostetaankaan, siellä työmies saa palkkansa, sitten saa jälleenmyynnissä ja niin edelleen. Se on valtava ketju. Se on varmasti tuottava, mutta se on myös rakenneuudistus. Jos me haluamme niitä valtavia metsäteollisuuden investointeja, joita tämä maa on kaivannut oikein nahka nilellä — on kaivattu sielu arvella sitä, että saataisiin niitä investointeja vihdoinkin ja viimein lisää — jokainen miljoona, mikä tähän maahan investoidaan ja saadaan kotimaista raaka-ainetta liikkeelle, on varmasti tuhat kertaa kannattavampaa kuin ajaa kivihiiltä jostakin Vorkutasta tai tuoda sitä laivalla Puolasta Suomeen. On varmasti parempaa, eikä tarvitse kippuroida sen kanssa, että tuliko ilmasto pilattua vaiko ei. Elikkä tämä on aivan varmasti rakenteellinen uudistus ja myös tuottava uudistus.

Tässä jossakin puheenvuorossa mainittiin autoverouudistus. Kun sitä aikanaan oppositio arvosteli rajusti, että se on ihan järjetön uudistus, niin miten on käynyt? Totta kai, kun

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

muutettiin vähän sitä autoveron pohjaa ja saatiin semmoinen mahdollisuus, että autokanta uusiutuu, ja totta kai, kun veroa pikkasen laskettiin, niin menetettiin laskennallisesti, mutta miten kävi? Valtava määrä tuli uusia autoja markkinoille, saatiin myytyä, ja valtio sai lisää rahaa siitä, paljon enemmän kuin oli menetys, eli se lopputulos oli plusmerkkinen.

Ei kannata sen kateuden veljen kyytiin nousta. Se on sellainen kaveri, että siinä menevät rahat ja siinä tulee pikkuhiljaa kylmä, kun siihen kyytiin nousee. Mutta meidän on katsottava eteenpäin, uudistettava rakenteita, investoitava Suomeen ja saatava suomalaisille töitä. Se on ainoa tie eteenpäin.

18.27 Krista Kiuru sd: Arvoisa puhemies! Jos ei ole käynyt selväksi vielä, niin totean edelleen, että me emme näe perusteita siihen, että näillä hallituksen argumenteilla johtopäätös olisi se, että pitäisi ryhtyä metsälahjavähennykseen tilojen sukupolvenvaihdoksissa. Eli me hylkäisimme tämän esityksen, koska me koemme, että tällä samalla summalla näin vaikeana taloudellisena aikana pitäisi perua sellaisia leikkauksia, jotka vievät kaikkein pienituloisimmilta ihmisiltä mahdollisuuden säälliseen elämään. Se on aivan keskeinen asia meidän argumentissamme, että tämmöisenä aikana meillä ei ole varaa tällaiseen lahjaan. Ja kun tätä lahjaa on täällä perusteltu erityisesti sillä, että puu saataisiin liikkumaan, niin kun minä olen yrittänyt tässä kertoa, että puu liikkuu paremmin kuin koskaan, niin se on epävalidi argumentti tässä keskustelussa. Siltä osin, jos te haluaisitte oikeasti saada puun liikkumaan, kai kohdistuisi silloin jonkinlainen vähennys tai tuki puun liikkumisessa siihen, että kaikki, jotka omistavat metsää, voisivat sen saada. Nyt tässä pitää odottaa, että tulee sukupolvenvaihdos, ennen kuin voi saada ikään kuin tätä huojennusta ja sitä kautta saada puun liikkumaan.

Aika vaikeaksi tässä tehdään tämä kokonaisuus, ja siltä osin on vieläkin todettava, että tämä esitys koskee vain metsämaata ja se kohdistuu vain tietyn vähimmäiskoon ylittäviin metsämaan lahjoituksiin. Se jättää kylmäksi kaksi kolmasosaa nykyisistä metsänomistajista, ja näillä argumenteilla voidaan sanoa, että puu ei tässä juuri liiku, kun on valittu, että sukupolvenvaihdos on olennaisessa osassa.

Olemme valmiit hylkäämään tämän myös sen takia, että kansantaloudellista hyötyä ei ole tässä esityksessä osoitettu, ja sen takia on merkitystä sillä, ettei varallisuus kohdistu vain niille omistajasuvuille, jotka omistavat metsää, vaan muutkin pääsevät osaksi siitä. (Puhemies koputtaa)

Olen jo puhunut tästä veroratkaisusta, eli olemme sitä mieltä, että meillä olisi verouudistuksella tehtävissä nämä samat temput.

18.29 Toimi Kankaanniemi ps: Arvoisa puhemies! Edelleen jää sosialidemokraattien malli metsäverouudistukselle täysin ilmaan, eli miten te sen tekisitte. Mutta se on nyt toisen messun aihe.

Arvoisa puhemies! Olen muutaman kerran todennut, että Äänekosken hanke on valmistumassa ensi syksynä. Valtava määrä lisää puuta tarvitaan sinne. Se, että tällä hetkellä puukauppa käy, on positiivinen asia ja hallituksen hyvän talouspolitiikan ansiota, mutta tarve kasvaa jo vuoden kuluttua. Tällä hetkellä investoijat miettivät, uskaltavatko panna investoinnit käyntiin Kuopiossa ja muualla, Pohjois-Suomessa ja varmasti myös muualla Suomessa, ja jotta panevat nämä investointisuunnitelmat täytäntöön, niin heillä täytyy olla varmuus siitä, että tehtaille on raaka-ainetta. Tällä toimenpiteellä pieneltä osin parannetaan ja varmistetaan sitä, että puu liikkuu siinä määrin kuin tarve on, ja tämä yksittäinenkin

Punkt i protokollet PR 124/2016 rd

laki voi olla hyvinkin ratkaiseva siinä, että me saamme nämä isot investoinnit liikkeelle, päätökset aikaan mahdollisimman pian, ja niillä on valtava vaikutus Suomen kansantalouteen, vientiin ja meidän hyvinvointiin eli myös verotuloihin, joilla sitten voidaan hoitaa näitä ongelmia, joita yhteiskunnassa on köyhyyden, koulutuksen ja muiden tarpeiden osalta.

18.31 Krista Kiuru sd: Arvoisa puhemies! Nyt kun oikein vaatimalla vaaditaan, niin lasketaan kolme edellytystä sille, että metsäverotusta voitaisiin kehittää entisestään, ja kysyn tähän hallituskumppaneiden tukea, koska olen ymmärtänyt, että te ette edusta ei-liikettä vaan olette valmiit tällä Hoskonen—Kiuru-linjalla lähestymään myöskin metsäverotusta ja sen ongelmia.

Arvoisa puhemies! Olemme esittäneet tätä metsäverotuksen kokonaisuudistusta parlamentaarisesti tehtäväksi siksi, että ensinnäkin me saisimme turvattua metsäteollisuuden kohtuuhintaisen raaka-aineen saatavuuden. Toisena lähtökohtana olemme asettaneet esille sen, että metsäverotukseen liittyy tällä hetkellä monenlaisia ongelmia ja eduskunnan pitäisi antaa sellainen metsäverotuksen kokonaisesitys, joka yksinkertaistaisi ja selkeyttäisi tätä nykyverotusta, varsinkin tilanteessa, jossa tänään täällä on käsittelyssä uusi, erittäin byrokraattinen, raskas ja monimutkainen yksi lisä tähän kokonaispalettiin. Kolmanneksi, olemme esittäneet tätä kokonaisuudistusta siksi, että hallituksen tulisi pystyä korjaamaan metsänhoitoon liittyvät laiminlyönnit.

Nämä kolme lähtökohtaa olivat minun ensimmäisessä puheessani, jossa kävin läpi vaihtoehdon sille, että ei tehtäisi yhtä kaverikapitalismin tunnusmerkit täyttävää esitystä, jonka todellisenä tarkoituksena on vain pitää huolta siitä, että ne, joilla jo nykyäänkin on paljon, rikastuvat entisestään, ilman että sille löytyy kasvu- ja työllisyysperusteita, jotka olisivat tänä aikana ne edellytykset, joilla uusia lisäesityksiä tässä salissa voidaan tehdä.

18.33 Kari Uotila vas: Puheenjohtaja! Minäkin viittaan siihen, mitä voisi olla — mutta en halua, että tästä käynnistyy uutta pitkää keskustelua — se metsäverotuksen uudistus.

Metsäteollisuus on esittänyt sellaista mallia, joka pääpiirteittäin lähtee siitä, että kun niitä metsänomistajia on niin hirveän paljon, on sellaisia, jotka eivät edes tiedä omistavansa metsää, niin sellaiselle metsänomistajalle tulisi esimerkiksi metsämaamaksu tai muu maksu, kolahtaisi postiluukusta, ja siinä ilmoitettaisiin, että omistat kymmenen hehtaaria sieltä metsää ja maksat siitä tämän verran vuodessa, niin tulisi kiinnostusta myydä se palsta jollekin isompaan metsänomistukseen liittyen, jolloin metsätilojen koko kasvaisi. Ja sitten niin, että jos haluaisi pitää sen metsän, on sitä nyt enemmän tai vähemmän, niin sen jälkeen kun sitten myyt siitä ja saat siitä myyntituloja, siitä myyntiverosta sitten vähennettäisiin se aiemmin maksettu metsämaksu, tai mikä sen tarkempi muoto on.

Me tarvitsemme sekä porkkanoita että kannustimia, mutta ei tämä ole mikään metsäverotuksen uudistaminen, mitä te nyt esitätte tässä. (Toimi Kankaanniemen välihuuto) — Edustaja Kankaanniemi rehellisesti aiemmin totesi, että tämä nyt byrokratian suhteen niin nippa nappa menee, (Puhemies koputtaa) haitat ovat vähän pienemmät kuin hyödyt. Mikä uudistus se semmoinen on?

Riksdagen avslutade den allmänna debatten.

Riksdagen godkände innehållet i lagförslag 1 och 2 i proposition RP 158/2016 rd enligt betänkandet. Första behandlingen av lagförslagen avslutades.